

Còdex Beza, el text «no oficial»

A principi del segle II, uns iniciats en el seguiment de Jesús van decidir evangelitzar llocs on no hi havia anat ningú (com fou l'interior de les Gàl·lies), hi van portar els quatre evangelis i els Fets dels apòstols i en feren un còdex bilingüe (en grec i en llatí). En els segles IV-VII es feren correccions diverses, ja identificades. Constantí projecta traslladar la seu de l'imperi de Roma a Orient, a Constantinoble, i encomana a Eusebi, bisbe de Cesarea, fer cinquanta còpies de la Bíblia per a cada església de la ciutat. Per això necessitava molts diners i un reguitzell de copistes. On han anat a parar? Van tenir molta importància aquestes còpies, però ningú no en parla.

El **Còdex de Beza** és un manuscrit molt primitiu (segle IV). Consta de 406 folis i conté els quatre evangelis i part dels Fets dels Apòstols (hom pensa que també inclou algunes cartes, ja que hi ha un fragment de la Tercera Epístola de Joan). Pren el nom del seu descobridor Théodore de Bèze, humanista i teòleg francès, erudit del Nou Testament, que va viure a l'època de Joan Calví, de qui fou soci i successor. Théodore de Bèze afirmà que el còdex es va trobar al monestir de Sant Ireneu (Lió), després del saqueig de la ciutat per part dels hugonots. Actualment es conserva a la Universitat de Cambridge i el presentà a aquesta institució Beza l'any 1581.

Hom pensa que el còdex pot ser una còpia d'un manuscrit en paper d'un text primitiu. Molts cops el contingut coincideix amb els textos del *Còdex Vaticanus*, el *Còdex Sinaiticus* i el *Còdex Alexandrinus*, tot i que d'altres vegades en divergeix. El més important d'aquest còdex o manuscrit és que confirma altres còdex importants i sobretot les antigues versions llatines, siriaques i coptes.

